

Nogle ganske få bemærkninger omkring de ændringsforslag, som vi er blevet enige om. Der er dels præciseringen af – muligheden for – at nedsætte forskellige udvalg, hvor man kan samarbejde med myndigheder uden for Hovedstadsregionen. Nogle vil hævde, at den mulighed var der i lovforslaget, som det oprindeligt så ud. Det har man juridisk set formentlig ret i. Men der ligger et tydeligt politisk signal i, at vi nu fremhæver det som et specielt ændringsforslag.

Omkring landzonekompetencen er det jo ingen hemmelighed, at landzonekompetencen efter De Konservatives opfattelse bør være hos primærkommunerne. Det var ikke muligt at komme igennem med i den politiske konstellation, som ellers skal bære ideen om Hovedstadens Udviklingsråd igennem. Der blev så lavet en ny konstruktion, som vi glæder os til at se hvordan vil fungere i praksis.

Vores holdning til, at man bør placere landzonekompetencen hos primærkommunerne, er uændret, men nu prøver vi det her i alt fald for en periode i hovedstadsområdet. Jeg synes, det er godt, at der bliver mulighed for fra primærkommunernes side at få indflydelse på den politiske linje, der skal lægges i forhold til håndteringen af landzonesagerne.

Så er der også sket en stramning af reglerne om kvalificeret flertal. Der har her været diskuteret to modeller: om man kunne sige, at kvalificeret flertal ikke kun er 7, men 8 medlemmer af de 11, eller om man kunne tage flere temaer ind under reglerne for kvalificeret flertal.

Det, de kunne blive enige om i forligskredsen, var altså den sidste mulighed, så der nu også kræves kvalificeret flertal, hvis der skal gives lån eller tilskud til medlemskommuner til de formål, som i øvrigt er dækket af lovens bestemmelser.

Endelig det sidste: Det tilsagn, som er givet fra regeringen om, at man fremover vil nedtone de statslige retningslinjer for regionplanlægningen i hovedstadsområdet, opfatter vi også som et ganske betydningsfuldt skridt i den rigtige retning.

Jeg skal så kommentere det ændringsforslag, som er stillet af Kristeligt Folkeparti, og som jo i al sin enkelthed går ud på, at det kvalificerede flertal ikke kun skal være 7, men 8.

Som jeg røbede før, har vi under forhandlingerne været åbne over for flere muligheder, også over for den mulighed, at det kunne være 8 i stedet for 7. Det var så den anden model, vi

blev enige om. Men jeg vil godt anholde nogle formuleringer i bemærkningerne til Kristeligt Folkepartis ændringsforslag:

Det fremgår næsten af bemærkningerne, som om Roskilde Amt og Frederiksborg Amt med de nuværende regler ikke behøver at deltage i møderne. Det synes jeg da er en højst besynderlig formulering. Og jeg ved i øvrigt ikke, hvorfor reglerne om kvalificeret flertal specielt skulle angå Roskilde Amt og Frederiksborg Amt. Det kunne jo eksempelvis lige så godt være Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune på det ene side og de andre kommuner på den anden side.

Jeg mener, det er helt forkert at anskue det på den måde. Man kan ikke i dag overhovedet sige, hvordan eventuelle kommende frontlinjer vil komme til at ligge i Hovedstadens Udviklingsråd. Forhåbentlig vil man i langt, langt de fleste spørgsmål, vigtige spørgsmål for hele hovedstadsregionen, kunne opnå enighed. Det er i hvert fald vores forhåbninger.

Men endnu en gang: Tilfredshed med, at vi har nået et forlig omkring dette vigtige spørgsmål.

Anni Svanholt (SF):

SF er imod oprettelsen af et Hovedstadens Udviklingsråd. Vi mener, at et sådant råd er i strid med principperne om nærhed, bæredygtighed, demokratisk kontrol og sammenhængen mellem kompetence og økonomisk ansvar. Kort sagt: De principper, som Opgavekommissionen netop har anbefalet for den kommunale struktur.

Endvidere vil det medføre, at der for hovedstadsområdet vil være en firedelt struktur til forskel fra det øvrige land, der har en tredelt struktur. Hovedstadens Udviklingsråd er og bliver en udemokratisk og bureaukratisk konstruktion, som SF absolut ikke kan støtte.

SF ønsker derimod, at der oprettes et hovedstadsamt bestående af Københavns Amt og Frederiksborg Kommune og kommunerne i Københavns Amt med direkte valgt bestyrelse, et amtsråd samt en opdeling af Københavns Kommune i bydelskommuner med primærkommunal status.

Vi ved jo, at Opgavekommissionen færdiggjorde sit arbejde i december 1998, og de konklusioner, Opgavekommissionen var enig om, var, at den tredelte struktur, der er i Danmark med stat, amt og kommune, er holdbar og robust. Den opfylder både principperne om nær-